

vel slippe derfor, men hvis vi vedtage Loven om de extraordinaire Bevillinger til Forsvarsvæsenet, da anseer jeg det for klart, at vi faae en extraordinair Skat, hvad enten vi vedtage Jernbaneloven eller ikke, altsaa ikke paa Grund af denne Lov, men paa Grund af hine andre Bevillinger, der forebres. Jeg kan heller ikke see, at vi behøve at frygte for den Papirfabrikation, som det ærede 7de kongevalgte Medlem omtalte, idet jeg slet ikke anseer det for nødvendigt at fabrikere mere Papiir, end det, vi have, for at præstere Betalingen. Jeg antager, at vi have det Forraad af Obligationer, som vi behøve at udstede for dette Beløb, saa at jeg ikke troer, at det vil være nødvendigt at fabrikere nye. Men der er jo slet ikke Tale om at betale denne Sum, disse 8 Millioner, som Jernbaneanlægget kræver, paa den Maade, at vi miste hele denne Capital. Det er jo slet ikke paatænkt, at Staten betaler videre end Renten af de 8 Millioner, og dette, vel at mærke, først at paabegynde i Løbet af 6 Aar. Jeg kan dog ikke see, at der ved disse, om jeg maa sige, gunstige Vilkaar, hvorpaa disse Jernbaneanlæg kunne fremmes, kan bevirkes nogen Fare for Statens Credit. Iffjor reiste der sig ikke nogen Stemme imod at gaae ind paa en Rentegaranti for omtrent 8 Millioner for den sjællandske-falsterke Bane, og jeg kan ikke Andet end fuldkommen være enig i, hvad den høitærede Indenrigsminister igaar sagde, at det overfor Statens Credit bliver det Samme, enten der gjennem uopsigelige Statsobligationer gives Løfte om en vis aarlig Rente, eller Staten garanterer af Actier en vis aarlig Rente. Men, siger det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andrø), i det ene Tilfælde er den Garanti, vi have givet, nominel, hvorimod der med Hensyn til de jydste Jernbaner er Tale om en virkelig Udbetaling af Renten. Det er muligt, at det vil være saaledes, men det er dog ikke givet. Men selv i det Tilfælde, at denne Rente virkelig bliver en Udbetaling af det hele Rentebeløb — hvad jeg haaber senere at kunne vise ikke vil blive Tilfældet —, maa det dog bemærkes, at for den garanterede Rente gives intetfomhelst Besvær, selv om det Gode, som derfor er erhvervet, er steget nok saa høit i Pris, hvor-

imod der for den Rente, der ydes af de uopsigelige Statsobligationer, erhverves selve Jernbaneanlægget, altsaa et Statsactiv, som muligt kan vise sig at være meget fordeeltigere end de Obligationer, de Penge, der ere betalte derfor. Jeg troer derfor, at det i Virkeligheden vil vise sig langt fordeeltigere at betale Jernbaneanlæg med Statsobligationer istedetfor med garanterede Actier, og at det, naar nogle Aar ere gaaede, vil vise sig, at det havde været ønskeligt, om vi havde betalt den sjællandske og falsterke Jernbane paa samme Maade, som vi nu betale de jydste Jernbaner, istedetfor at yde en Rentegaranti for hine. Jeg haaber ogsaa, at det vil vise sig, hvad de jydste Jernbaner angaaer, at de om ikke meget lang Tid ville kunne svare fuld Rente af Anlægscapitalen. Det forekommer mig, at den Driftsberetning, vi have liggende for os, viser, at denne Mulighed ikke er saa overmaade fjern. Derfor man i 1860 vilde have bovet at opstille den Rente af Anlægscapitalen, som Driftsberetningen nu viser, at der gives, vilde det Samme have været Tilfældet som nu, at de fleste havde rystet paa Hovedet og ikke troet, at det var muligt. Da jeg i 1860 httrede, at jeg ansaae det for givet, at de jydste Jernbaner ganske sikkert vilde kunne betale deres Driftsomkostninger og give noget Bidrag til Forrentning af Anlægscapitalen, blev det modsagt fra de fleste Sider. Der var ikke dengang Tale om, at man kunde vente Noget til Afdrag paa Anlægscapitalen; der var Ingen, der bovede at haabe, at man vilde faae i Rente af Anlægscapitalen 1 pCt., medens der nu gives mindst 1½ pCt., om ikke 2 pCt. Der blev i forrige Møde talt om en vis Begunstigelse, der skulde være tilstede for de jydste Jernbaner ligeoverfor de sjællandske og lolland-falsterke. Jeg maa dog herved bemærke, at hvad Sjælland og Lolland-Falster angaaer — Lolland-Falster ansaaes jo nu at høre til Sjælland, eftersom Banen til Nykjøbing betragtes som en Sidebane til de sjællandske Baner —, er Staten egentlig forhindret i at gjøre Noget med Hensyn til Anlæg af Jernbaner; det maa overlades til det sjællandske Jernbaneselskab. Men jeg tvivler ingenlunde paa, at der vil være stor Medbon-